

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoCsp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118230056
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:6118230056.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: PLENKALL a.s., so sídlom Macharova 1104/3, 851 01 Bratislava, IČO: 36 706 639, proti žalovanej: V. X., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX/X, XXX XX A., zastúpená JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom, so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, IČO: 51 721 554, o zaplatenie sumy 4 550 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej o zaplatenie sumy 1 119,82 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. októbra 2021 č. k. 19Csp/52/2018-347, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 13.10.2021, č. k. 19Csp/52/2018-347 vychádzajúc z právneho posúdenia podľa § 524 ods. 1, 2, § 497, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch (ďalej „ZoSU“), čl. 3 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Nariadenia Rím. I., žalobu žalobcu zamietol (výrok I.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej sumu vo výške 1.119,82 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Z konania o žalobe má žalovaná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške týchto trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok III.). Z konania o vzájomnej žalobe má žalovaná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške týchto trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v rámci výrokov III. a IV. v prospech úspešnej žalovanej v obidvoch konaniach (konanie o žalobe žalobcu a konanie o vzájomnej žalobe žalovanej) odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP. V obidvoch súbežne prebiehajúcich konaniach bola žalovaná v celom rozsahu úspešná, a preto jej vznikol nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej týkajúce sa zamietnutia žaloby žalobcu ako nedôvodnej, prvoinštančný súd vzhľadom na listinné dôkazy predložené žalobcom mal za preukázané, že dňa 14.2.2020 bola medzi pôvodným žalobcom obchodnou spoločnosťou Plenkall Money s. r. o., Ružová 951/13, Nové Město, 110 00 Praha 1, ČR, IČO: 04092155 ako postupcom a spoločnosťou PLENKALL a.s., IČO: 36706639 so sídlom Macharova 1104/3, 851 01 Bratislava ako postupníkom uzavretá zmluva

o postúpení pohľadávky voči žalovanej o Zmluvy o úvere č. 1008011488 zo dňa 4.3.2016. Dňa 15.2.2020 žalobca súdu zaslal oznámenie o postúpení pohľadávky, v ktorom zároveň uviedol, že spoločnosť PLENKALL a. s. dňom 14.2.2020 vstúpila do všetkých existujúcich právnych vzťahov vo veci pohľadávky uplatňovanej voči žalovanej z neplatného úveru č. 1008011488. O pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu Plenkall Money s. r. o., so sídlom v Prahe, a to so spoločnosťou PLENKALL a. s., so sídlom v Bratislave rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29.1.2021, č. k. 6CoCsp/12/2020-247. Spoločnosť PLENKALL a. s., so sídlom v Bratislave je potom ako žalobca aktívne vecne legitimovaná ohľadom uplatnenia nároku na zaplatenie dlžnej sumy rezultujúcej zo zmluvy o úvere č. 2. Takisto je táto spoločnosť aj pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní o vzájomnej žalobe žalovanej.

4. Čo sa týka určenia, podľa ktorého právneho poriadku bude potrebné vzniklý právny vzťah posudzovať, tak prvoinštančný súd s poukazom na obsah predmetnej zmluvy o úvere č. 2 ako aj článkov 3 ods. 1 a 6 ods. 1 Nariadenia Rím I., prijal ten záver, že túto úverovú zmluvu je potrebné posudzovať v zmysle ustanovení slovenských právnych predpisov účinných v čase uzatvorenia (vzniku) daného zmluvného vzťahu. Účastníci tohto zmluvného vzťahu si totiž voľbu právneho poriadku navzájom výslovne nedojednali, a preto je potrebné žalovaný nárok posudzovať podľa právneho poriadku krajiny obvyklého pobytu žalovanej ako spotrebiteľky, čo je v danom prípade slovenský právny poriadok.

5. Zák. č. 129/2010 Z. z., vo svojom ust. § 11 ods. 3 podmieňoval platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere existenciou platného povolenia pre poskytovateľa úveru, ktoré udelila Národná banka Slovenska. Za situácie, že úver bol poskytnutý spotrebiteľovi subjektom, ktorý v čase poskytnutia úveru nemal vydané príslušné povolenie poskytovať úver, je zmluva o spotrebiteľskom úvere absolútne neplatným právnym úkonom. Samotná žalovaná v priebehu konania spochybnila oprávnenie právneho predchodcu poskytovať spotrebiteľské úvery. Právny predchodca žalobcu nepreukázal existenciu povolenia poskytovať spotrebiteľské úvery, a preto je zmluva o úvere č. 2 s poukazom na ust. § 11 ods. 3 ZoSÚ absolútne neplatným právnym úkonom. Takto absolútne neplatná zmluva nemohla založiť medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu tie práva a povinnosti, ktoré sú v nej uvedené. S poukazom na ust. § 457 OZ vznikol právnemu predchodcovi voči žalovanej iba nárok na vrátenie toho, čo z titulu neplatnej zmluvy žalovanej poskytol.

6. V čl. II. predmetnej zmluvy o úvere je uvedené, že z úveru bude financovaný (splatený) predchádzajúci úver vo výške 4.244,02 eura s tým, že suma 305,98 eura bude poskytnutá v prospech príjemcu úveru. S poukazom na uvedené žalobca tvrdil, že na základe zmluvy o úvere č. 2 bola žalovanej poskytnutá suma 4.550 eur (4.244,02 eura + 305,98 eura), ktoré tvrdenie však nepreukázal. V prípade poskytnutia nového úveru, ktorým má byť splatený predchádzajúci úver, je však nevyhnutné, aby bol predchádzajúci úver jasne a jednoznačne špecifikovaný. Zo zmluvy o úvere č. 2 nevyplýva aký záväzok mal byť žalovanej refundovaný (podľa tejto zmluvy vo výške 4.244,02 eura). Pokiaľ ide o úver zo zmluvy o úvere č. 1, súd dáva do pozornosti, že tento úver poskytol žalovanej subjekt odlišný od poskytovateľa úveru č. 2, pričom zmluva o úvere č. 2 nikde neuvádza, že spoločnosti PLENKALL s. r. o., ako veriteľovi z úveru č. 1 má byť poukázaná akákoľvek peňažná čiastka za účelom splatenia predchádzajúceho záväzku žalovanej. Poskytnutie sumy 305,98 eura žalovanej súd za preukázané nemal, pretože žalovaná vyplatenie tejto sumy poprela a zároveň to preukázala aj výpisom zo svojho účtu. Žalobca poskytnutie takejto finančnej sumy v konaní nepreukázal. Z výpisu predloženého žalobcom k úverovej zmluve č 2 (čl. 109) mal súd za preukázané, že žalovaná na predmetný úver právnemu predchodcovi zaplatila spolu sumu 1.340,80 eura. Z uvedeného vyplýva, že suma 220,98 eura bola žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi vrátená. Vzhľadom k tomu, že nárok žalobcu voči žalovanej titulom zmluvy o úvere č. 2 uzavretej s právnym predchodcom žalobcu na zaplatenie ďalšej peňažnej čiastky nad poskytnutú sumu 220,98 eura dôvodný nie je, súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. V rámci bodu 36. odôvodnenia rozsudku zo dňa 13.10.2021, č. k. 19Csp/2018 - 347 sa súd prvej inštancie správnym spôsobom vysporiadal s existenciou troch spoločností vystupujúcich pod názvom PLENKALL SK s. r. o., Plenkall Money s. r. o. a PLENKALL a.s., ktoré predstavujú odlišné právnické osoby, pretože majú rozdielne čísla IČA. Vzájomné personálne prepojenie všetkých týchto troch právnických osôb je determinované tým, že štatutárnym orgánom u všetkých troch je tá istá osoba, t. j. Ing. V. A..

8. Pokiaľ ide o zmluvu o úvere č. 1, ktorú dňa 26.1.2015 ako veriteľ so žalovanou ako s dlžníčkou uzatvorila spoločnosť PLENKALL SK s. r. o., tak úver ňou poskytnutý v sume 1.500 eur je potrebné

vzhľadom na nedostatok obligatórnych náležitostí predmetnej zmluvy (neuviedenie priemernej RPMN) s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písmeno b/ ZoSÚ považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalovanej na základe zmluvy o úvere č. 1, veriteľovi potom nevznikol nárok na zaplatenie sumy vo výške 4.282,56 eura, ale iba nárok na vrátenie tej sumy, ktorú žalovaný skutočne a preukázateľne poskytol.

9. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo žalobcom preukázané poskytnutie sumy vo výške 4.244,02 eura žalovanej tým spôsobom, že touto sumou mal byť splatený aj predchádzajúci peňažný záväzok, nie je pre rozhodnutie sporu v tejto veci posudzovanie predchádzajúcej zmluvy o úvere č. 1 právne relevantné. Aj v prípade, ak by refinancovanie predchádzajúceho záväzku žalovanej zo zmluvy o úvere č. 1 žalobca preukázal, nárok na zaplatenie celej požadovanej sumy (4.247,02 eura) by súd určite nepovažoval za dôvodný, pretože je neprijateľné, aby sa pravidlá poskytovania spotrebiteľských úverov obchádzali a neskoršími úvermi prekryvali zjavne nevýhodné podmienky predchádzajúcich zmlúv.

10. Nárok žalobu na zaplatenie žalovanej sumy nie je možné vyvodiť ani z obsahu notárskej zápisnice č. N274/2016 zo dňa 13.3.2016 zo dňa 23.3.2016, v ktorej žalovaná ako povinná pred notárom JUDr. Vladimírom Kaanom uznala svoj záväzok voči právnenému predchodcovi žalobcu a súhlasila v ňom s exekúciou. Predmetná notárska zápisnica bola spísaná dňa 23.3.2016, t. j. v čase, kedy ešte dlho žalovanej voči predchodcovi žalobcu neexistoval. V čase spísania tejto zápisnice existoval iba záväzok žalovanej v určitej lehote splatiť úver, ktorý jej poskytne žalobca, pričom do budúca bolo možné predpokladať, že nesplácaním úveru v dohodnutých podmienkach by mohol dlh na strane žalovanej vzniknúť. Ku dňu spísania notárskej zápisnice ešte žalovanej peňažné prostriedky titulom zmluvy o úvere č. 2 zo dňa 4.3.2016 ani neboli poskytnuté, pretože suma 220,98 eura bola žalovanej pripísaná na účet až dňa 29.3.2016 a ďalšia suma jej poskytnutá vôbec nebola. Súd nemal za preukázané ako, a kedy vôbec v akej výške mal byť konkrétny záväzok žalovanej refinancovaný. Ak v čase spísania notárskej zápisnice neexistoval dlh žalovanej, táto ho potom nemohla platne uznať. Dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti je absolútne neplatným právnym úkonom. Následne žalovaná nemohla svojím konaním v rámci predmetnej notárskej zápisnice platne uznať dlh, čo do dôvodu a výšky, ale ani súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Súd prvej inštancie na rozdiel od žalobcu notársku zápisnicu spísanú dňa 23.3.2016 za nespochybniteľný dokument nepovažuje, práve naopak, tvrdí, že táto notárska zápisnica existenciu záväzku žalovanej voči právnenému predchodcovi žalobcu nijako nepotvrzuje.

11. Na margo uznesenia OP Nitra zo dňa 19.5.2021, ktorým bolo zrušené uznesenie OR PZ v Nitre, ktorým bolo vznesené obvinenie žalovanej pre prečin úverového podvodu, ako aj uznesenia o začatí trestného stíhania (žalobcom bližšie nešpecifikovaným) prvoinštančný súd poznamenal, že tie uznesenia nepotvrdzujú a ani nevyvracajú dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku. Čo sa týka zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre, ktorým bolo zrušené prvé rozhodnutie vo veci samej, tak súd prvej inštancie pri rešpektovaní záväzného právneho názoru obsiahnutého v tomto zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP, z obsahu tohto uznesenia Krajského súdu v Nitre nevyvodil takú nesprávnosť predchádzajúceho právneho posúdenia, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie v tomto spore.

12. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej týkajúce sa vzájomnej žaloby žalovanej ohľadom zaplatenia sumy vo výške 1.119,82 eura z titulu vydania bezdôvodného obohatenia vzniklého na strane žalobcu z neplatnej zmluvy o úver č. 2, tak prvoinštančný súd vzhľadom na vykonané dokazovanie mal za preukázané, že na základe tejto úverovej zmluvy bola žalovanej poskytnutá iba suma 220,98 eura. Z tvrdení žalobcu ako aj z výpisu pohybov k úveru č. 1008011488 predloženého žalobcom (č. l. 95 spisu) súd zistil, že žalovaná uhradila žalobcovi na splátkach celkovo sumu 1.340,80 eura. Rozdiel medzi žalobcom skutočne poskytnutým plnením vo výške 220,98 eura a vykonanými úhradami zo strany žalovanej predstavuje sumu 1.119,82 eura (1.340,80 - 220,98 eura) a zároveň aj určuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorého vydania sa žalovaná voči žalobcovi v tomto konaní prostredníctvom vzájomnej žaloby domáha. Pri konštatovaní vzniku jedného z druhov bezdôvodného obohatenia zakotvených v ust. § 451 ods. 2 OZ sa vyžaduje preukázanie obohatenia sa obohateného na úkor inej osoby, ako aj existencia kauzálneho nexu medzi získaným majetkovým prospechom na strane obohateného a majetkovou ujmom na strane poškodeného. Vychádzajúc z uvedeného mal súd prvej inštancie vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu preukázaný, a preto vzájomnej žalobe žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia v plnom rozsahu vyhovel.

13. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu rozsudok 19Csp/52/2019 zrušiť a vrátiť vec na opätovné prejednanie s poukazom na uvedené pochybenia a zároveň by tento súd zaviazal akceptovať notársku zápisnicu spísanú notárom JUDr. Milošom Kaanom so sídlom v Bratislave.

14. V úvodnej časti podaného odvolania bola namietaná vec prejednávajúca sudkyňa s tým odôvodnením, že po skončení pojednávania sa žalobca náhodou vrátil do pojednávacej miestnosti s otázkou zistenia termínu vyhlásenia rozsudku, pričom v tejto súvislosti sa dopyčul ako si sudkyňa dohovára osobné veci s právnym zástupcom žalovanej a v rámci tohto rozhovoru prešli k osobnému tónu, t. j. k tykaniu. S poukazom na uvedené pre ďalšie konanie požadoval zmenu sudcu kvôli zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne.

15. Ďalej poukázal na to, že mu nie je jasné, prečo je miestne príslušný súd Okresný súd Nitra, keď žalovaná má trvalý pobyt v A., D. ul. č. XX/X. Súd prvej inštancie zamieňa, resp. zlučuje českú spoločnosť Plenkall Money s.r.o., so slovenskou spoločnosťou PLENKALL SK s.r.o.. Súd jednoducho prispôsobuje stav k tomu, aby mohol rozhodnúť v prospech žalovanej, ktorá sa ani na pojednávanie nedostavila. Otváranie tzv. úverovej zmluvy č. 1 je neprípustné, nakoľko jej rozporovanie je už premlčané. Tu je nesporné, že ide o dve rozdielne spoločnosti s rozdielnou jurisdikciou. Nesprávne súd vyhodnotil, že strany sa vopred nedohodli na tom, podľa ktorého práva sa bude postupovať, pretože zmluvu na základe žiadosti príjemcu zo dňa 4.3.2016 zmluvu uzatvárajú podľa zák. č. 145/2010 Sb. z., o spotrebiteľských úveroch Zmluva o úvere vznikla už dohodou strán o jej obsahu, t. j. je zmluvou konsenzuálnou, predmetom ktorej môžu byť výlučne len peňažné prostriedky. To znamená, že záväzkové vzťahy obidvoch zmluvných strán vznikli k termínu, ako je uvedený v úverovej zmluve. Za jasný rozpor so skutočnosťou je potrebné považovať tvrdenie súdu, že žalovaná si zmluvu osobitne nevyjedнала a nemohla ovplyvniť ani jej obsah, pretože mala zaslaný návrh úverovej zmluvy vo formáte WORD, čím mala možnosť zmluvu nielen upravovať, ale mala priestor aj s niekým na poradenie. Každá zmluva sa začína na návrh jednej strán, pričom druhá strana ho môže ovplyvňovať a pripomienkovať.

16. Súd nesprávne použil príklad o refinancovaní úverov v bankách, pretože v týchto prípadoch ide o refinancovanie úveru poskytnutého určitou bankou na refinancovanie svojho predchádzajúceho úveru. Tu sa ale jedná o dve právnické osoby z rôznych štátov, ktoré nemajú žiadne majetkové prepojenie. Žiaden zákon nezakazuje občanovi EÚ čerpanie úveru v inom štáte EÚ, t. j. v Českej republike. V rámci svojho rozhodovania súd vôbec neprihliadol k tomu, že k úveru bola spísaná notárska zápisnica, v ktorej povinná osoba vyhlásila, že súhlasí pre prípad nesplnenia svojho záväzku, aby sa táto notárska zápisnica stala exekučným titulom bez výhrad. V tejto súvislosti poukázal na obsah rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 16CoE/78/2014. Oprávnenosť notárskej zápisnice ako exekučného titulu je potvrdená aj nálezom ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000 zo dňa 17.7.2000. Spísaním notárskej zápisnice povinná osoba prejavila vôľu vyhnúť sa súdному sporu, pokiaľ ide o rozhodnutie o svojom záväzku voči oprávnenej osobe. To, že dlh alebo záväzok nebol splatný v okamihu vyhotovenia notárskej zápisnice, nemá vplyv na platnosť vyhlásenia v tejto zápisnici urobeného. Notár, ktorý predmetnú zápisnicu spísal je štátnym notárom s vyše štyridsať ročnou praxou, pričom konajúci súd ničím notársku zápisnicu nespochybnil. Táto zápisnica je sama o sebe závažným dokumentom.

17. Meritom tohto sporu je vrátenie peňazí žalovanou, ktoré si táto požičala a je potrebné, aby ich vrátila (splátila). Tu žalobca do pozornosti odvolacieho súdu dal rozsudky viacerých súdov (36Cb/65/2018 OS Košice II, 15Csp/141/2019 OS Košice I, 7Cb/61/2018 OS Humenné, 19Cb/26/2019 OS Dunajská Streda, 59Eh/134/2017 OS Banská Bystrica, atď.). Ak by v tomto prípade došlo k inému rozhodnutiu, bol by porušený princíp právnej istoty, ktorá znamená jasnosť, určitosť a stálosť štátnych rozhodnutí. Súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy to, že aj právny zástupca žalovanej vo svojej záverečnej reči pripustil, že ak sa súd prikloní k podanému návrhu, žiada pre svoju klientku povolenie mesačných splátok.

18. V závere podaného odvolania žalobca poukázal na obsah nálezu ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000 zo dňa 13.7.2000 vzťahujúci sa na notársku zápisnicu a v nej vyslovený súhlas povinnej osoby s exekúciou. Dodal, že Okresný súd Nitra svojím rozhodnutím znevážil konanie štátneho notára JUDr. Miloša Kaana, Okresného súdu Banská Bystrica, Krajského súdu v Nitre, Okresnej prokuratúry Nitra, ako aj slovenskej polície. Návrhu žalobcu na prerušenie konania nebolo vyhovievané a to z dôvodu obavy, že sa preukáže vyšetrovaním polície SR pravdivosť toho, čo tvrdí žaloba.

19. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedla, že si dovoľuje požiadať odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, pretože ide o rozhodnutie s riadne zhrnutým skutkovým stavom, v ktorom je rozsiahlo uvedené vysporiadanie sa so všetkými skutočnosťami podstatnými v prejednávanej veci. Zároveň žiadala priznať aj náhradu trov konania. Napadnutý rozsudok považuje za spĺňajúci všetky požiadavky kladené na súdne rozhodnutie. Rozsudok je zákonne a náležite odôvodnený, nevykazuje žiadne nedostatky, tobôž tie, ktoré žalobca uvádza vo svojom odvolaní.

20. Tvrdenia žalobcu ohľadom dohovárania si osobných vecí vec prejednávajúcej sudkyne s právnym zástupcom žalovaného považuje za nepravdivé a značne urážlivé, pričom právny zástupca žalovaného zvažuje podanie trestného oznámenia, resp. uskutočnenie iných zákonných postupov.

21. Súd prvej inštancie jasne rozlišuje subjekty pôvodného a aktuálneho žalobcu, a preto tvrdenie žalobcu o nerozlišovaní týchto subjektov považuje za tvrdenie ad absurdum. Takisto žalobcom deklarovaná rozpornosť s dobrými mravmi nie je taktiež prítomná, nakoľko súd opísal reálny skutkový stav.

22. Ohľadom posudzovania úverovej zmluvy č. 1, na ktorú by sa podľa žalobcu mal vzťahovať režim zák. č. 145/2010 Sb. z., o spotrebiteľských úveroch, k aplikácii tohto zákona nie je splnená základná podmienka teritoriality. Čo sa týka predmetnej notárskej zápisnice, prvoinštančný súd v rámci bodu päťdesiat odôvodnenia napadnutého rozsudku vyčerpávajúco uviedol všetky svoje úvahy a závery vzťahujúce sa k tomuto predloženému dôkazu.

23. Takisto sa súd vysporiadal aj s „návrhom žalobcu na prerušenie konania“, ktorý v podanej rovine nebol nijako určitý a žalobca ničím nešpecifikoval, ktoré konkrétne trestné konanie má na mysli a čoho sa vlastne má týkať.

24. Žalobca v písomnej reakcii na vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na opätovné prejednanie s poukazom na uvedené pochybenia zaviazal súd k akceptovaniu notárskej zápisnice spisanej notárom JUDr. Milošom Kaanom ako aj skutočnosťami zistenými v trestnom konaní vedenom na OR PZ, odbor kriminálnej polície 4 v Nitre. Záujem právneho zástupcu žalovanej na spore je najmä ten, že ak spor nevyhrá, nemá žiadnu šancu na to, aby mu žalovaná uhradila súdne trovy, pretože je pravdepodobne insolventná

25. Odvolanie podané žalobcom je jasne a nespochybniteľne odôvodnené v tom smere, že súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy predložené dôkazy, a to predovšetkým na tú skutočnosť, že v tejto veci pred rozhodovaním súdu už vykonali právne úkony iné štátne orgány. K ostatným skutočnostiam uvádzaným v tomto vyjadrení sa žalobca prvýkrát vyjadroval v ním podanom odvolaní.

26. V písomnom vyjadrení na písomné vyjadrenie žalobcu žalovaný uviedol, že žiada odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil s tým, že mu bude priznaná náhrada trov konania. Zákonná sudkyňa v tejto veci nie je zaujatá a jej postup v tomto spore nie je možné hodnotiť inak, ako profesionálny a zároveň spĺňajúci všetky podmienky výkonu funkcie sudcu.

27. V rámci meritórneho rozhodnutia nikde súd nespojil pôvodného a súčasného žalobcu do jedného subjektu, ale iba poukázal na vzájomnú personálnu prepojenosť týchto spoločností. V časti argumentácie žalobcu týkajúcej sa náhrady trov konania je túto potrebné považovať za absurdnú, pretože aj keby formulácia o uplatnení náhrady trov konania v podaní uvedená nebola, nič to na otázke náhrady trov konania nemení.

28. V písomnom vyjadrení žalobca reagoval na písomné vyjadrenie žalovaného v tom smere, že namietal premlčanie vo vzťahu k úverovej zmluve právoplatnej dňa 28.1.2015. Pochybnosti o zaujatosti namietanej sudkyne nadobudli až po tom ako pri opúšťaní súdnej siene počuli rozhovor medzi sudkyňou a právnym zástupcom žalovanej s tým, že v pojednávacej sieni zostali iba tieto dve osoby, pričom právny zástupca žalovanej tam vstúpil až po určitom čase za účelom overenia si termínu vyhlásenia rozsudku.

29. Pokiaľ ide o trestné stíhanie žalovanej za úverový podvod, ktorého sa táto dopustila, pričom spáchanie tohto podvodu jej právny zástupca na pojednávaniach spochybňuje, žalobca do svojho vyjadrenia zapracoval opis výsluchu poškodenej osoby pred vyšetrovateľom. V závere tohto písomného vyjadrenia navrhol odvolaciemu súdu vo vzťahu k napadnutému rozsudku ten istý postup, ako v predchádzajúcom písomnom vyjadrení.

30. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávneným subjektom v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd dospel k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto rozhodol o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

31. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 ods. 1 CSP, námietku zaujatosti je potrebné uplatniť do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

32. V tomto odvolacom konaní odvolací súd vychádzajúc zo svojej zákonnej povinnosti skúmať, či odvolaním napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní, ktoré bolo postihnuté niektorou z procesných väd obsiahnutých v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že odvolaním zo strany žalobcu napadnutý prvoinštančný rozsudok ani jednou z procesných väd obsiahnutých v ust. § 389 ods. 1 CSP netrpí, a preto ho ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

33. Súd prvej inštancie v poradí pri druhom rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku žalobcu, pretože jeho prvé rozhodnutie vo veci samej bolo v dôsledku včas podaného odvolania zo strany žalobcu zrušené uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.1.2021 č. k. 6CoCsp/12/2020-247 s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) tak, ako bol obsiahnutý v tomto rozhodnutí. Pri opätovnom rozhodovaní vo veci samej súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý aj následne správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení všeobecného hmotnoprávneho predpisu odcitovaných v bodoch 36. až 39. odôvodnenia napadnutého rozsudku, t. j. OZ a Obch. zák., ako aj ustanovení špeciálneho právneho predpisu hmotnoprávnej povahy odcitovaných v bodoch 40. až 43. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Samotný proces vyhodnotenia vykonaných dôkazov prvoinštančným súdom je potrebné vyhodnotiť za plne súladný s obsahom ust. § 191 ods. 1 CSP, čo znamená, že tieto dôkazy boli vyhodnocované jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

34. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že prvoinštančný súd v súlade so zaujatým právnym záverom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP, tak

ako bol prezentovaný v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Nitre č. k. 6CoCsp/12/2020-247 právne relevantným a zrozumiteľným spôsobom (§ 220 ods. 2 CSP) sa vysporiadal s dostatkom aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu vystupujúceho v tomto spore. Za hlavný listinný dôkaz preukazujúci dostatok aktívnej vecnej legitímácie v prípade žalobcu správne považoval Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi pôvodným žalobcom, obchodnou spoločnosťou Plenkall Money s.r.o., Růžová 951/13, Nové Město, 110 00 Praha, IČO: 36 706 639 ČR (postupca) a spoločnosťou PLENKALL a.s., Macharova 1104/3, 851 01 Bratislava, IČO: 36 706 639 (postupník). V súvislosti s konštatovaním dostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu súd prvej inštancie opodstatnene vzal zreteľ aj na právoplatné uznesenie Krajského súdu v Nitre vydané v tejto veci dňa 29.1.2021 č. k. 6CoCsp/12/2020-247, ktorým bolo rozhodnuté o pokračovaní v tomto konaní v pozícii žalobcu - so spoločnosťou PLENKALL a.s., IČO: 36 706 639 ako právnym nástupcom pôvodného žalobcu, t. j. spoločnosťou Plenkall Money s.r.o., IČO: 04 092 155.

35. V rámci bodu 46. napadnutého rozsudku prvoinštančný súd podrobne rozviedol svoje stanovisko ohľadom tej skutočnosti, že v predmetnom spore rozlišuje jasne medzi tromi spoločnosťami a to: PLENKALL SK s.r.o., IČO: 46 699 864, Plenkall Money s.r.o., IČO: 04 092 155, PLENKALL a.s., IČO: 36 706 639, pričom obidve majú sídlo v Bratislave a Plenkall Money s.r.o., IČO: 04 092 155 so sídlom v Prahe. Vo vzťahu k týmto spoločnostiam uviedol, že ide o samostatné právnické osoby, personálne prepojené totožným štatutárnym orgánom.

36. Na margo voľby práva, podľa ktorého je vzniklý právny vzťah medzi stranami tohto sporu posudzovať, súd prvej inštancie pri aplikácii Nariadenia Rím I (konkrétne jeho článkov 3 ods. 1 a 6 ods. 1, 2) správne zvolil slovenský právny poriadok vychádzajúc aj z krajiny obvyklého pobytu žalovanej ako spotrebiteľky, ktorou krajinou je Slovensko. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že vyjadruje plný súhlas so zaujatým právnym záverom prvoinštančného súdu, tak ako bol zaujatý v rámci bodu 50. odôvodnenia napadnutého rozsudku vo vzťahu k obsahu Notárskej zápisnice č. NZ 74/2016 spísanej dňa 23.3.2016 notárom JUDr. Vladimírom Kaanom. Tu je potrebné zhodne s prvoinštančným súdom konštatovať, že nikto sa nemôže právne relevantným spôsobom vzdať svojho práva, ktoré môže vzniknúť až v budúcnosti vopred, pretože v opačnom prípade takýto právny úkon vykazuje znaky absolútnej neplatnosti podľa § 39 OZ. Takéto uznanie dlhu žalovanou, čo do dôvodu a výšky v čase, keď ešte tento dlh neexistoval nie je možné považovať za platné.

37. Vo vzťahu k predmetu tohto sporu, t. j. obsahu úverovej zmluvy č. 2 súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom správne ustálil, že túto zmluvu kvôli absencii, resp. zo strany žalobcu nepredloženého potvrdenia ohľadom možnosti poskytovania spotrebiteľských úverov nebankovým subjektom, ktoré v tom čase vystavovala NBS Slovenska považoval podľa § 11 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch za absolútne neplatný právny úkon. Takisto po vecnej stránke je potrebné vyhodnotiť za pravdivé konštatovanie prvoinštančného súdu v tom smere, že žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno s tým, že na základe úverovej zmluvy č. 2 žalovanej poskytol žalovaným 4.550 eur (4.244,02 eura + 305,98 eura). Zo zmluvy o úvere č. 2 nevyplýva, aká výška úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere č. 1 má byť vlastne splatná. Žalobca nepreukázal ani poskytnutie sumy 305,98 eura žalovanej podľa zmluvy o úvere č. 2, čo žalovaná poprela a zároveň preukázala aj výpisom zo svojho účtu. Na úver č. 1008011488 z úverovej zmluvy č. 2 žalovaná zaplatila žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi spolu v splátkach sumu 1.340,80 eura, čo pri akceptovaní poskytnutej sumy 220,98 eura žalobcom žalovanej z titulu poskytnutej úverovej zmluvy č. 2 primálo správne konajúci súd k zamietnutiu podanej žaloby žalobcu ohľadom ním požadovaného zaplatenia sumy 4.550 eur s príslušenstvom.

38. Pokiaľ ide o plné vyhovenie podanej vzájomnej žalobe žalovanej ohľadom zaplatenia sumy 1.119,82 eura smerujúcej voči žalobcovi, tak tu prvoinštančný súd po vzájomnom zosumarizovaní sumy, ktorú žalobca z titulu poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy č. 2 dňa 29.3.2016 vo výške 220,98 eura pripísal na účet žalovanej a súm, ktoré spolu vo výške 1.340,80 eura z titulu splácania uzavretej zmluvy o úvere č. 2 zaplatila žalovaná žalobcovi, rozdiel medzi týmito sumami (1.340,80 eura - 220,98 eura) vyhodnotil vo výške 1.119,82 eura spravodlivo za bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 OZ na strane žalobcu, ktoré je tento povinný s poukazom na ust. § 451 ods. 1 OZ žalovaný vydať, resp. vzhľadom na uplatnený žalobný petit zaplatiť. V danom prípade sa vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu odvíja od neplatnej zmluvy o úvere č. 2.

39. V súvislosti so vznesenou námietkou zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi OS Nitra JUDr. Licii Kormovej v priebehu tohto odvolacieho konania odvolací súd uvádza, že na takto vznesenú námietku zaujatosti s poukazom na ust. § 53 ods. 1 CSP neprihliadol, a preto ani o nej nerozhodoval. V danom prípade žalobca uplatnil predmetnú námietku zaujatosti vo svojom odvolaní, ktoré došlo dňa 24.10.2021. Z obsahu vznesenej námietky vyplýva, že žalobca sa o dôvode jej podania dozvedel v súvislosti s odročovaním pojednávania za účelom nariadenia pojednávania na deň 13.10.2021 o 11:00 hodine, na ktorom pojednávaní bol vyhlásený napadnutý rozsudok. Uvedené znamená, že pojednávanie, ktoré odročovala vec prejednávajúca sudkyňa za účelom vyhlásenia rozsudku sa konalo dňa 13.9.2021, čo znamená, že žalobca mal zákonnú lehotu na vznesenie námietky zaujatosti do 20.9.2021, pretože o dôvode zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne sa dozvedel práve dňa 13.9.2021 v súvislosti s odročením tohto pojednávania na ďalší termín pojednávania dňa 13.10.2021 o 11:00 hodine za účelom vyhlásenia rozsudku. Podaná námietka bola uplatnená až dňa 24.10.2021, t. j. viac ako jeden mesiac po uplynutí sedemdňovej lehoty zakotvanej v ust. § 53 ods. 1 CSP.

40. V kontexte uvedeného odvolací súd o podanom odvolaní žalobcu ako o nedôvodnom rozhodol tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

41. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že nárok na ich plnú náhradu priznal úspešnej žalovanej v tomto odvolacom konaní voči neúspešnému žalobcovi. O výške tejto náhrady rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

42. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).